प्रातस्वामभिषेक्ता हि यौवराज्ये नराधिपः। पिता दशर्यः प्रीत्या ययातिं नक्जषो यथा ॥ १०॥ इत्युक्ता स तदा राममुपवासं यतव्रतं । मस्रवित् कार्यामास वैदेक्या सिहतं मुनिः ॥ ११॥ ततो यथावद्रामेण स राजगुरुरर्चितः। श्रभ्यनुज्ञाप्य काकुत्स्यं ययौ राजनिवेशनं ॥ १२॥ मुॡद्रिस्तत्र रामोऽपि सकासीनैः प्रियंवदैः । सभाजितो विवेशान्तस्ताननुज्ञाप्य सर्वशः ॥ १३॥ क्ष्टनारीनर्युतं राजवेश्म तदा बभी । यथा मत्तिद्विजगणं प्रफुलनिलनं सरः ॥ १८॥ स रामभवनात्रियीन्मुनिः कैलाससंनिभात् । सर्वतो दृदशे मार्ग वशिष्ठो जनसंकुलं ॥ १५॥ वृन्दवृन्देर्योध्यायां राजमार्गः समस्ततः । बभूव चातिसंबाधो जनैजीतकुतूकुलैः ॥ १६॥ तदा कि नृत्यमानस्य क्षीं हूतोर्मिभिर्जलैः। बभूव राजमार्गस्य सागरस्येव निस्वनः ॥ १७॥ सिक्तसंमृष्टर्थ्या हि सा राजयथमालिनी। श्रासीद्योध्या नगरी समुच्छितवृरुद्भुजा ।। १६।। तदा स्वयोध्यानिलयः सस्त्रीबालतनो तनः। रामाभिषेकमाकाङ्गञ्जाकाङ्गद्वयं रवेः ॥ ११॥